

Po krščanskem svetu

Rdeči tisk — vir zlega

Papež Pij XI. je v svoji znani okrožnici proti komunizmu imenoval komunizem nekaj bistveno slabega. Če se to, kar je po svojem bistvu slabo, vendar širi po svetu, je treba vprašati po razlogih tega širjenja. To vprašanje je bilo treba postaviti posebej za špansko ljudstvo, ki je znano po svoji globoki katoliški religioznosti. Kako je bilo mogoče, da se je komunizem med tem ljudstvom tako razširil, da ga ni bilo mogoče drugače izgnati kot z ognjem in mečem? To vprašanje je dopisnik londonskega katoliškega lista »The Tablet« postavil najkompetentnejšemu činitelju sodobne Španije generalu Francu. Osvoboditelj Španije izpod boljševiškega jarma je odgovoril: »To vprašanje smo zastavili vsakemu komunistu, ki je bil po vestni in nepristranski sodni preiskavi obsojen na smrt. Iz odgovorov se vidi, da 99% od teh ni prejelo bacila brezbožnega komunizma iz knjig ali učenih razprav, marveč, da jih je okužil rdeči tisk.«

Sestavno zastrupljanje španskega ljudstva in osobito mladine je general Franco tako-le opisal: »Leta in leta so rdeči časopisi zlohotno pisali o naših duhovnikih in redovnicah, norčevali so se iz naše krščanske vere in proglašali vsako versko čustvo in vero v Boga za smešno norost. Ti rdeči dnevniki so polagoma uničili vero naše napredne mladine. Obljubljali so jim bogastvo, zemljo in imetje in so vcepili vanje mržnjo proti vsem tistim, ki razpola-

gajo s svojo imovino. Cerkev so označili za braniteljico tega sistema zasebne lastnine in tako kot sovražnico, kot zapreko na poti praznim sanjam o kolektivu (skupnosti) — kot zapreko, ki jo je treba odstraniti. Za ideal so vsi listi postavili sovjetsko Rusijo. Rusija — to je ideal, raj malega človeka. Vedno se citirajo Lenineve besede, po katerih bi Španija morala biti druga dežela v Evropi, v kateri naj bi zmaga sovjetska vlada. Napadali so ustanovo družine, v zaščito pa so vzeli svobodno ljubezen. Tako je rdeči tisk raznašal klice, ki so prinesle tisto mržnjo, ki se je obrnila proti cerkvam, samostanom in bolnišnicam, duhovnikom in redovnicam ter proti zavednim laikom, ki se niso hoteli odreči krščanski veri in Bogu.«

To svoje zastrupljevalno delo po listih, časnikih, malih knjižicah in letakih je komunizem vršil ne samo v Španiji, marveč ga vrši tudi drugod, vrši ga tudi pri nas. Zato pa pozor na plačane agente boljševizma! Obvarujmo pred rdečim strupom zlasti mladino! V to svrhu jo moramo obvarovati pred vsem, kar v njej ustvarja pripravljenost za komunistične ideje, in to je v prvi vrsti lažno svobodomiselnost, ki razširja po svojih listih in organizacijah versko mlačnost in od Boga, vere in Cerkev neodvisno moralo. Mladina družin, ki v njih prevladuje lažno svobodomiselnost, kaj rada odbeži v tabor komunizma. Zato pozor ne samo pred komunističnim, marveč tudi pred laži-svobodomiselnim tiskom!

Ne delajte ovir mladini!

Zimski čas je doba najbolj intenzivnega (najjačjega) dela v naših prosvetnih organizacijah. V drugih letnih dobah je mladina tako zaposlena z gospodarskim delom, da ne pride do drugega udejstvovanja v okviru izobraževalnega društva, kot do nekaterih odrskih prireditev. Zima pa je čas pravega, načrtnega izobraževanja mladine, kar imenuje naš veliki narodni učitelj škof Slomšek »nabiranje duhovnih zakladov«, ki so večje vrednosti kot gmotne dobrine. Možnost takega izobraževanja in vzgojevanja je v obilni meri podana, ker je naša prosvetna centrala (Prosvetna zveza) oskrbela ne samo načrt, marveč tudi stvarno pouka. V mladini sami je resna volja za to, da se izobrazi po duhu ter vzgoji po srcu. Ako se to velevažno delo ne izvrši, je krivda po večini pri krajevnih vodilnih činiteljih.

Toda ne samo pri njih. So tudi močne ovire, ki se stavijo od drugih strani. Ponekod delajo ovire gospodarji in delodajalci glede na mladeniče in dekleta, ki so do njih v gospodarski odvisnosti. Takšno postopanje je neupravičeno in nemodro. Neupravičeno radi tega, ker ima mladina pravico do duševnega razvoja, moralne vzgoje in kulturnega napredka. Nemodro pa zato, ker so mladeniči in dekleta, ki stremijo za lastnim izobraževanjem in duševnim napredkom, v vsakem oziru boljši uslužbenci, nametenci in delavci, kot pa njihovi lahko-miselni sovrstniki, ki hlepajo samo za veseljačenjem, pijančevanjem, rajanjem in uživanjem.

Se eno oviro je treba omeniti, ki je prav

za prav najbolj nerazumljiva, in to je tista, ki jo delajo lastni starši. Nekateri starši ne dovoljujejo svojim otrokom drugega udejstvovanja kot delo v domačem gospodarstvu, vse drugo nima vrednosti. Po njihovem mnenju je škoda petroleja, ki zgori, ko domači fant ali dekle čita kakšno dobro knjigo; škoda je podplatov, ki se porabijo na potu v domači društveni dom, kjer se deli mladini krščanska prosveta. Kakšno ozkosrčno in nemodro stališče! Takšni starši ubijajo v svojih otrokih vsak idealizem, vsako hrepenenje po umskem in srčnem napredku, ter od svoje strani ne hote pripomorejo k temu, da nimajo njihovi sinovi drugega smisla kot za ponočevanje, pijančevanje in pretep, dekleta pa za pohajkovanje in ples in vse, kar je s takšnimi slabimi prilikami v tesni zvezi. Nekateri starši izgovarjajo svoje ozkosrčno stališče s pozivom na preteklost, češ vsega tega ni bilo, ko smo mi bili mladi. Da, res ni bilo. Toda čas napreduje in mi moramo napredovati s časom, drugače zaostanemo. Saj so naši predniki orali z lesenim plugom, ki je danes vržen med ropotijo, če še kje eksistira. Zato moramo mladini omogočiti, da stopa z istim korakom kot moderni čas, kar je nemogoče brez izobrazbe.

Poudariti pa še moramo eno dejstvo. Danes se hočejo javnega življenja v celoti polastiti nasprotniki krščanstva, lažnivi svobodomiselniki in naprednjaki, krivi nacionalisti, marksisti, socialisti in komunisti. V nekaterih državah je že zavladalo popolno brezbožništvo in novo poganstvo.

V drugih državah se še vodi boj med krščanstvom in njegovimi smrtnimi nasprotniki. Dvojna fronta je načrtana več ali manj v vsakem narodu: fronta Kristusa in fronta satana, kakor je poudaril nadškof dr. Jeglič v svojem zadnjem javnem govoru, ki ga smemo smatrati kot nekaj javen testament tega velikega moža slovenskemu ljudstvu. Rešilna za naš narod je Kristusova fronta, z njo zmagujemo Slovenci. V to svrhu pa je potrebno, da izobrazujemo in vzgojujemo našo mladino v Kristusovi ljubezni in resnici. To je velika naloga, ki jo izvršuje naša krščanska prosvetna organizacija. Zato je upravičen in potreben opomin: Ne odtegujte mladine naši prosveti! Ne delajte ji ovir in zaprek! Na široko ji odprite vrata k naši krščanski, narodni prosveti, ki jo nesmrtni škof Slomšek imenuje zveličavno za narod!

Spomenik velikemu finskemu pesniku I. Ludoviku Ronnberg v prestolnem mestu Helsinkih

Finski topničarji

Dolžnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefova« voda deluje milo, prijetno, naglo in zanesljivo.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.